

ALEXANDRU ȘAHIGHIAN

DAȚĂ NUMERÎ PÎN-LA ZECE...

EDITURA TINERETULUI

ALEXANDRU ŞAHIGHIAN

DACĂ NUMERI PÎN-LA ZECE...

ILUSTRĂȚII: DEM

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

ȘCOALA DE 7 ANI MIXTĂ Nr. 23
București Str. Oltarului Nr. 11
Raionul 1 MAI

EDITURA TINERETULUI

Nr. 7797 3/8
1964 Luna X 16

*Dacă numeri nin-la zece,
Nimeni nu te-ntrece...*

I

epuroaica Ochi-sașii
Are zece pui zglobii,
Dar fricoși, nevoie mare,
C-au uitat și de mincare.
Stau grămadă, parcă-s mingi,
N-ar fugi nici să-i împingi.
La răcoare-n pădurece
Mama-i cheamă și le zice :

— Puii mei cu blănuri sure,
Hai fuguța în pădure,
V-am pus masă cu lăptuci,
Păpădie, morcovii dulci,
Iarbă-aveți cît n-ați visat
Numai bună de mincat.
— Vai, mi-e foame ! zice-un pui.
Altul spune :
— Pofta-n cui !
Ne e foame tuturor,
Dar să pleci nu e ușor.
Și ce iarbă se zărește
Peste drum ! Cum mai lucește !

— Ce de bunătați la maica !
Strigă-ntr-una iepuroaica.
Iarbă dulce și gustoasă,
Haide, nu veniți la masă ?
Ce mai stați și așteptați
Și de frică tremurați ?
— Ce să fac, zice târcatul?
Drumul cum să-l trec de-a latul.
De mă vede vreun copoi,
Vai de mine și de voi !
Dar cel mic se hotărăște :
Face-o tumbă și-o tulește.

Și ajuns lângă măicuță,
Face semne din lăbuță.

Altul sare-acum. Sint doi
La mincare, în zăvoi.
Iepuroaica îi zorește
Și cum vin îi socotește.
Încă unu-i lângă ei.
Rod verdeța cîteștrei.
Altu-aleargă plin de teamă :
Patru pui sint lângă mamă.
Surul vine tremurînd :

Cinci stau ca soldații-n rind !
Cind sărind și cind pe brinci,
Printre ierburile-adinci,
S-a ivit un altul. Șase
Rod frunzișurile grase !
— Hai și tu cu semnu-n barbă !
Iacă, șapte sint în iarbă !
A sosit și Coadă-scurtă :
Opt stau ghemuiți pe burtă !
În frunzișul plin de rouă,
Vine altul. Ciți sint ? Nouă !
Iepuroaica se gindește :
Numai unul mai lipsește.
Și-a ajuns tiriș-grăpiș
Și al zecelea-n tușiș.
Iată-i, stau la masă, roată,
Și infulecă la toartă.
Zece-or fi ? Nu s-a-nșelat
Mama, cînd i-a numărat ?

Hai să ne jucăm

M

iorlăilă, pisicuța,
Tare-i tristă, sărăcuța...
Ce-i cu ea ? De-o săptămână
N-are nici un ghem de lână,
Să-l arunce, și să-l dea,
Dura, dura, pe podea.

Dar pe dulăpior sint gHEME.
Zece sint și-i tot fac SEMNE.
Parcă-ar spune ghemul ROȘ :
— Ia-mă repede din coș !
Nu-i bunica să ne vadă,
N-o să iasă nici o sfadă.
Mița sare rostogol,
Ghemul fuge mototol.
Il pîndește, se repede,
Il aruncă și il pierde,
Cînd pe masă, cînd sub pat,
Pînă cînd s-a săturat.

Stă pe gânduri mița :
— Miau !
Încă unul am să iau !
Și cu două la un loc,
Toată casa-i numai joc.
Însă, după-o scurtă vreme,
Iar se-ndreaptă către gheme.
Joaca astfel e în lege,
Cu trei gheme, se-nțelege.

Sare mița ca o țurcă
Și cu firele se-ncurcă.
— Dar și trei e prea puțin,
Zice dinsa-ntr-un suspin.
Mai ia unul. Patru are.
Patru tot puțin îi pare.
Cinci și șase, și așa,
Toate ghețele le ia :

Șapte, opt și nouă, zece.
Astfel trece vremea, trece...

Miorlăilă s-a culcat
Istovită, lingă pat.
Toarce. Stringe-ncet lăbuța...
Și visează pisicuța
Că nu-s ghome-n jurul ei,
Ci sint zece șoriceți.

Ce am ?

A

m un nas,
Pe obraz.
Unu.

Ochi am doi,
Ca și voi.
Unu, doi.

Am trei nasturi la hăinuță,
Ilenuță.
Unu, doi, trei.

Am și patru buzunare,
Le-a țesut mama și-o floare.
Unu, doi, trei, patru.

Și mai am cinci degețele,
Parcă sînt luminărele.
Unu, doi, trei, patru, cinci.

U

rcă ursul către munți,
Cu ursacii săi mărunți,
Iar în frunte e ursoaica,
Că-i tare zorită maica.
— Greu la deal, mai stai un pic,
Zice ursul cel mai mic.

Să socotim

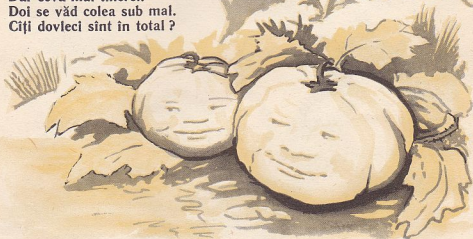
Dar ursoaica vreme n-are,
Își ia puii la spinare.
Câți stau veseli de-a călare ?
Și acuma, ia să-mi spui,
Câți sint toți și urși, și pui ?

P

e dealul rotat,
Şade moşul bosumflat.
Mai încolo, încă trei,
Dar ceva mai tinerei.
Doi se văd coala sub mal.
Ciţi dovleci sînt în total ?

Am o giză,
Buburuză.
Șapte puncte are-n spate ;
Trei sînt sus, dar cite-s jos,
Pe spatele ei lucios ?

S

ase fluturi, in grădină,
Se rotesc ling-o sulfină.
Mișă stă și mi-i pindește.
Hector latră și-o gonește.
Doi din fluturii zglobii
S-au ascuns în bălării.
Ceilalți zboară tocmai sus
Socofiți-i, ciți s-au dus ?

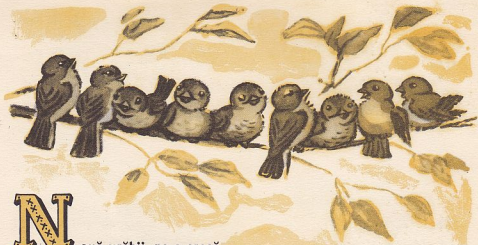

C

loșca. ploșca,
Pe cărare,
Duce puii la plimbare :
Șapte pui cu foamea mare !
Ciup de ici, ciup de colea,
Se pierdură în vilcea.
Șade cloșca sus pe grui

Și tot strigă după pui :
— Unde-s puii mei voinici ?
Patru vin grăbiți :
— Aici !
— Unde-s ceilalți ?
— Noi nu știm !
— Ciți lipsesc ?
— Să socotim !

Nouă vrăbii, pe o cracă,
Gureșe stăteau la clacă.
Speriate și-au luat zborul
Cind a duduț tractorul.
Șase zboară către sat.
Cîte-n iarbă s-au lăsat ?

A

u plecat pe apa mare
Bobocelii la plimbare.
Ce s-o fi-ntimplat pe drum ?
Nu se mai văd nicidecum !
— Nouă-au fost, i-a prins
vreun val ?

Strigă gisca de pe mal.
Trei sub salcie plutesc,
Doi in trestii picotesc.
Cine oare poate ști
Ciți in scorbură or fi ?

C

alcă gisca-n două labe,
Pe picioarele ei slabe.
Tot pe două labe, rața
Părăsește cotineța.
Altă giscă stă alene,
C-un picior virit sub pene.
Dacă păsările astea
Se pornesc la drum, spre baltă,
Cite labe-s laolaltă ?

ase ciori, dinspre pădure,
Au venit cu gînd să fure.
Stau pe gard și croncănesc.
Vinătorii le ochesc.
Trag cu pușca. Două cad.
Cîte-au mai rămas pe gard ?

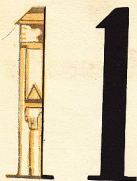
Hai acum să desenăm

S

i-acum vrei să înveți
Cifrele să desenezi ?
Căci de spui doi iepurași,
Sau de zici trei copilași,
Semnul 2 sau 3, de zor,
Trebuie pus în dreptul lor.
Uite tabla, uite creta.
Cine-ncepe ? Margareta ?
Ascultați, vă spun îndată
Aste cifre cum arată.

Chipul cifrelor

1 parcă e un băț
Șugubăț.
Poartă chipiul tras,
Cu cozorocul pe nas.

2 se-ndoaie ușor
Pe picior,
Gitul, vezi, e cam așa
Cum îl are lebăda.

3 a fost un ineluș
Pe deget învirtecuș.
Meșterul l-a rupt în două
Să-i dea folosință nouă.

4 scaun ar părea.
Cu spătarul in podea
Și picioarele in sus.
Cine oare-așa l-a pus ?

5, se poate să mă-nșel,
E o seceră de-oțel.
Dar, deși unealta-i nouă,
Coadă ei e frintă-n două.

6 e un melc rotit,
În căsuță răsucit.
Parcă-ar vrea să se răstoarne
Și să scoată-n grabă coarne.

7 parcă-ar fi o coasă.
Nu vă temeți, nu-i tăioasă.
Are coadă lungă,
Să-i ajungă.

8 e-așa ca un colac
Cu miere, cu mac.
Nu-l mincați,
Că vă-nșelați.

9 un cârlig să fie ?
Cine știe ?
Este greu de-asemuit.
Dar e nouă, negreșit.

10 10

10 vă trimite vestea
Că s-a încheiat povestea
Și-a semnat, precum imi pare :
Un băț c-un covrig la spinare.

